

Spomini na šolanje župana občine Velike Lašče, Tadeja Malovrha

Tadej Malovrh, župan občine Velike Lašče, je po izobrazbi doktor veterinarske medicine in doktor medicinskih znanosti s področja imunologije. Odraščal je v Stražišču pri Kranju ter obiskoval Srednjo kmetijsko in mlekarško šolo v Kranju. Z nami je obujal svoje spomine na čas, ko je bil naš dijak.

Lahko nekaj poveste o času vašega izobraževanja na šoli - kje ste imeli pouk strokovnih vsebin in prakse, kateri program ste obiskovali, koliko vas je bilo v razredu, od kod vse ste bili?

Srednješolsko izobraževanje sem pričel septembra leta 1986 na takratni Srednji mlekarški in kmetijski šoli Kranj (SMIKŠ). Takrat so bili drugi časi, kmetijski del šole se je šele pričel razvijati. V tem delu, če me spomin ne vara, sta bila dva programa, štiriletni kmetijski tehnik in krajši triletni program kmetovalec. Mlekarski del šole je imel precej daljšo tradicijo, saj je bila šola locirana v Čirčah ob takratni kranjski mlekarji, kar je bila praktična naveza. Nekaj učilnic pa smo imeli tudi v kulturnem domu v Predosljah. Šola je bila majhna, z manjšimi učilnicami, prej podobna stavbi s pisarnami. Ampak to nas ni ustavilo, niti učiteljev, ki so se trudili prenašati znanje na nas dijake, niti nas samih, ki smo želeli nekaj izvedeti, odnesti od šolanja. Morda je obstajal duh, da smo majhna šola in se moramo dokazati ... Nekatero strokovno predmete smo učenci obeh kmetijskih programov poslušali kar skupaj. Tehnikov nas je bilo malo več kot deset, kmetovalcev pa okoli dvajset. Glede statusa SMIKŠ-a smo bili v primerjavi s takratnimi večjimi kmetijskimi šolami po Sloveniji nekoliko prikrajšani, saj nismo imeli svojega posestva za praktični pouk. Na prakso smo hodili po večjih urejenih kmetijah, ki so imele s šolo pogodbeni odnos, sadjarsko prakso pa smo opravljali v večjih sadovnjakih. Skratka, nismo imeli »luksuza«, kot ga ima sedaj naslednica SMIKŠ-a, vendar pa je bil prenos znanja med učitelji in dijaki, ki so prihajali iz osrednje Slovenije, od Bohinja do Logatca, pa iz Medvod in Brnika, zelo intenziven.

Kako je potekala vaša nadaljnja življenjska pot? Ali je bilo znanje, ki sta ga pridobili v srednji šoli, dobra osnova na fakulteti?

Že ob vpisu na SMIKŠ sem vedel, da grem lahko naprej študirat na Veterinarsko fakulteto v Ljubljani, kar je bil v bistvu moj poklicni cilj. Veste, takratne srednje šole so dale nekoliko drugačen spekter znanja kot gimnazije, pa sem to videl kot prednost. Ker nismo imeli mature, je bilo za vpis na fakulteto potrebno opraviti sprejemni izpit. Veterinarska fakulteta je potem zame postala nov svet, kjer sem se našel. Že kot študent sem pričel raziskovati na področju imunologije in prejel dve Prešernovi nagradi za študentsko raziskovalno delo. Doktorat sem vpisal na Medicinski fakulteti in se potem kot mladi doktor medicinskih znanosti vrnil na Veterinarsko fakulteto, kjer še danes kot redni profesor poučujem imunologijo, raziskujem in opravljam rutinsko delo na področju diagnostike nekaterih živalskih boleznih. Leta 2018 pa sem postal še župan občine Velike Lašče, kjer funkcijo opravljam nepoklicno in pri tem ne pozabljam na kmetijstvo v občini.

In vaši spomini na srednjo šolo?

Ostajajo sami lepi spomini, tako na učenje, učitelje (trije še danes opravljajo svoje poslanstvo v BC Naklo), na sošolce in vse dogajanje, ki smo ga v takratni norčavosti preživeli. V spominu imam, da smo enkrat proti koncu šolanja morali opravljati neko delo na takratnem posestvu Strahinj, kjer je sedaj vaš lepi center. Po delu smo s učiteljem malo »zažurirali«, kar pa ni bilo najbolj po volji vodstvu SMIKŠ-a.

Ali pa, ko smo za novoletno zabavo s sošolci naštudirali imitacijo nastopa takrat popularne skupine Agropop in po tem postali »prave face«. Ne sme pa ostati pozabljen uspeh, ko smo na vseslovenskem tekmovanju srednjih kmetijskih šol zmagali. Bila je prava evforija, tisti, ki smo se raje učili, smo zmagali v teoretičnem delu, fantje in dekleta iz kmečkih družin pa so pokazali vrhunske praktične spretnosti s traktorjem in kmetijskimi stroji. Bilo je fino in če bi zavrnel čas nazaj, je vprašanje, če bi kar koli spremenil na poti svojega šolanja!